

Titel: Kapitel XXVIII.

Citation: "Kapitel XXVIII.", i *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r04-shoot-chptrd1e12198/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

medvirke, som har deltaget i den tidligere Domsforhandling.

Kapitel XXVIII.

Paaanse af Domme, affagte af Underretterne.

§ 337

Domme, affagte af en Underret, kunne, med de nedennævnte Undtagelser, af Overanklageren eller Tiltalte paaanses til den Landsret, til hvis Kreis Underretten hører. I Forbindelse med Dommen kan Anken omfatte den forudgaaende Behandling og de under denne faldne Afgørelser.

I Politisager kan Dommen ordentligvis kun paaanses af Overanklageren, naar anden Straf end Bøde eller Konfiskationsstraf kan idømmes efter det Lovbud, Tiltalen lyder paa, og af Tiltalte kun, naar højere Straf er idømt end Bøde af 40 Kr. eller Konfiskation af Genstande af tilsvarende Værdi. Dog kan Landsrettens Formand undtagelsesvis paa Andragende — der maa fremsættes inden fjorten Dage efter Dommens Afgivelse eller, hvis det er Tiltalte, som vil anke, og han ikke har været til Stede ved Dommens Afgivelse, efter dens Forlydelse — tilstede Anke (§ 96), naar han finder, at særlig Grund heril foreligger, navnlig hvor Sagen skønnes at have en almindelig Interesse, eller Dommen medfører videregaaende betydelige Følger for Tiltalte. Under tilsvarende Betingelser kan Landsrettens Formand tilstede, at de i §§ 313—315 ommeldte Afgørelser paaanses af Overanklageren og den i § 315 omhandlede Afgørelse af Tiltalte.

Naar saadant Andragende indgives, kan Landsrettens Formand bestemme, at Fuldbyrðelsen skal udjættes eller standses; dette sker i hvert Fald, naar Anke tilstedes.

§ 338.

Ved Paaanse af Underrettsdomme blive Reglerne i §§ 318—326 i det hele at an-

vende med de Lempelser, fom følge af Forholdets Forfælligheder, samt med følgende nærmere Bestemmelser:

1) Tiltaltes Anfømeddelelse (§ 323, jfr. § 325) kan, naar han afgiver samme personligt, fremsættes mündtligt til Underrettens Retssbog, selv om det ikke sker straks ved Dommens Afgielse; Dommeren bør være ham behjælpelig herved.

2) Underrettens Afgørelse af, hvorvidt Tiltaltes Skyld er godtgjort, kan i sin Helhed undergives Landsrettens Prøvelse. I Politifager kan dette dog kun ske, naar Landsretten finder Høje hertil, efter hvad der er opgivet i Anfømeddelelsen, der med Henfyn hertil uden Ophold af Overanklageren bliver at forelægge for Landsretten.

Udenfor Politifager betragtes en Anfø, der er rettet mod Dommens Afgørelse af Sagens Realitet, fom omfattende ogsaa Bedømmelsen af Beviserne for Tiltaltes Skyld, naar ikke Anfømeddelelsen udtrykkeligt gaar ud paa det modsatte. Er der fra den ene Side rejst Anfø, fom ikke omfatter Bevisbedømmelsen, kan Modparten, selv om den ellers foreskrevne Anføfrist for hans Vedkommende er udløbet, indenfor fire Dage efter at han har modtaget Meddelelse om Anføn, paaanfe Dommens Afgørelse af Bevispørgsmaalet.

3) Skal Anføn omfatte Bevisbedømmelsen, kræves ingen nærmere Angivelse af Anføgrund.

4) Hvor Landsretten i Henhold til § 337 har tilstedet Anfø, maa fornøden Anfømeddelelse og Begrundelse afgives inden en Uge, efter at Tilladelsen er meddelt.

§ 339.

Saa snart Anfømeddelelse har fundet Sted, har Modparten Adgang til for Landsretten at fremsætte Begæring (jfr. § 230) om Anføsagens Afvisning af nogen af de i § 328 nævnte Grunde, eller fordi Anfø er udelukket efter § 337. Saa dan Afvisning kan ske — være sig efter Begæring eller i Embædds Medfør — ved Aendelse i et ikke offentligt Retssmøde, efter at der

er givet den Afende Afgang til at htre sig mundtligt eller skriftligt.

§ 340.

Omfatter Anken ikke Bedømmelsen af Beviserne for Tiltaltes Skyld, har Overanklageren i Lighed med, hvad der er foreskrevet i § 327, snarest muligt til Landsretten at overføre Ankesmeddelelsen og Sagens øvrige Akter. Ved Sagens videre Forberedelse og Behandling blive Reglerne i §§ 329—331 og 333—336 at anvende med de fornødne Væmpelser. Skulle nye Oplysninger tilvejebringes (§ 330), paahviler det Overanklageren at foretage de hertil fornødne Skridt.

Under Domsforhandlingen har den Afende først Ordet. I øvrigt skulle Reglerne i Kap. XXII. finde Anvendelse paa denne Behandling, forsaavidt saadant ikke er udelukket ved Forholdets Forfællighed eller særlig Besjæmnelse.

Den Omstændighed, at Tiltalte i en Sag, hvor ingen Forvarer er beskikket (jfr. § 40), hverten møder selv eller ved en Forvarer under Domsforhandlingen, er ikke til Hinder for, at denne fremmes; dog kan Retten, forsaavidt Anken er rejst af Tiltalte, efter Overanklagerens Paastand ved Kændelse afvise Ankesagen, naar denne stømmes ikke med Nytte at kunne forhandles, uden at nogen møder paa Tiltaltes Vegne.

§ 341.

Omfatter Anken ogsaa Bedømmelsen af Beviserne for Tiltaltes Skyld, finder en fuldstændig ny Domsforhandling Sted for Landsretten. Sagens Forberedelse, Behandling og Paakændelse foregaar efter Reglerne i Kapitlerne XXI, XXII. og XXIV., forsaavidt ikke Forholdets Forfællighed udelukker disses Anvendelse, og afvigende Regler ikke ere givne i de følgende Paragrafer.

Har hun Tiltalte antet, kan en strængere Straf end ved Underretsdommen bestemt ikke idømmes.

§ 342.

Anklagefrist udsærdiges uden Ophold af Overanklageren; foruden de Angivelser, der ere foreftreene i § 216, stal det indeholde en Henvisning til Underrettens Dom.

Forhødes Anklagefrist inden Udløbet af den i § 322 fastsatte Frist, er anden Ankemeddelelse fra Overanklagerens Side unødvendig.

§ 343.

Foruden de i § 219, første Punktum, og § 220, andet Punktum, ommeldte Aktstykker bliver endvidere Udskrift af Underrettens Dom og af Domsforhandlingen for Underretten at indlevere paa Landsrettens Kontor og at meddele Forvareren eller, hvis der ingen Forvarer er, Tiltalte.

Hvor en frifindende Dom er paaanket af Overanklageren, kan Afvisning fra Landsretten se overensstemmende med § 228, naar det findes, at Overanklageren mangler Paataleret, eller at det paatalte Forhold ikke er strafbart, eller at Straf er udelukket ved Forældelse.

§ 344.

De for Underretten afhorte Vidner og Syns- eller Skonsmand, hvis Forklaringer stulle benyttes som Bevis under Anklagen, blive at afhøre paa ny for Landsretten, medmindre Sagen findes at kunne tilstrækkeligt oplyses ved Oplæsning af de Forklaringer, som de Paagældende have afgivet for Underretten.

Udebtiver Tiltalte uden oplyst lovligt Forjald i et Tilfælde, hvor Anken er rejst af ham og omfatter Bevisbedømmelsen, kan Retten ved Kendelse afvise hans Anke, naar den finder, at Forhandlingen ikke med Nytte kan fremmes i hans Fræverelse, og navnlig at Oplæsning af hans tidligere Forklaring ikke kan træde i Stedet for ny Afhøring (jvf. § 248).

§ 345.

Landsrettens Dom i en fra en Underret indanket Sag kan i Reglen ikke yder-

ligere paaankes. Dog kan Højesteret (§ 96) undtagelsesvis tillade, at Sagen indbringes for samme, naar særlig Grund her- til foreligger, navnlig naar Sagen synes at have almindelig Interesse eller videre- gaaende betydelige Følger for Vedkommende. Andragende herom maa fremsættes inden saadan Frist, som bestemmt i § 337, 2 St., og finde i Henfende til Virkningen af saadant Andragendes Indgivelse og Tilfulg- tagelse Reglerne i sidste Stykke af § 337 og i § 338 Nr. 4 tilsvarende Anvendelse.

Reglerne i Kap. XXVII blive med de fornødne Lempelser at anvende paa Anse, som iværksettes i Henhold til nærværende Paragraf.

Kapitel XXIX.

Kære til højere Ret.

§ 346.

Overfor Kendelser og andre Beslut- ninger af en Landsret eller en Underret (denne sidste ogsaa som Underjøgelsesret), som ikke — eller dog ikke for Tiden — kunne gøres til Genstand for Anse i Med- for af Bestemmelserne i §§ 317 og 337, kan, forsaavidt det modsaatte ikke særligt er bestemt, enhver, overfor hvem Beslutningen indeholder en Afgørelse, rejse Kæremaal til højere Ret overensstemmende med de neden- staaende Regler. Overfor Domme kan Kære- maal kun rejses i de i §§ 401 og 405 nævnte Tilfælde.

Mod Kendelser og andre Beslutninger, der afgives under Domsforhandling eller under dennes Forberedelse, kan dog udenfor de Tilfælde, hvor Afgang til Kære har særlig Hjemmel i Loven, Kæremaal kun rejses, naar og forsaavidt Beslutningen gaar ud paa, at Sagen udsættes eller afvises eller hæves, eller angaar Jængsling, Beslag, Ransgning eller lignende, eller paalægges Straf eller Domsfæstninger, eller er rettet mod nogen, som ikke er Part i Sagen.